

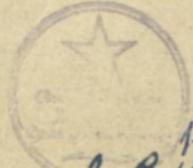
На мой прошлый Рим

Пиццано е чистота, чеरъ комарчета
Облачи възхрани над свѣто място тескор. ^{свѣто}
Мудро се разнася покредаленъ зъбът
А такъ въ черно над свѣто лята
Горестни застинатъ, и тенетъ имъ гъсто
Руки отъ поисътъ и разърнатъ ~~шерстъ~~
Идолъ е наратъ - властъ до честъ
Индейско по братъ - свѣто мястъ
О честитъ е този, кой прѣвъ върви
Радостъ които дира въ чистото гло
Очилъ по правдо у кого пада
Врагъ не изглежда които е по вечно же

София

4. II. 1918 г.

в. р. № 111 Иванчев Радослав

нр. № 18
17
на 12.50

